

Хомин спадок

Микита Годованець

Дізнавсь Хома, що на чужім селі
Старенька тіточка подякувала богу.
Не можна не піти не виплакати жалі,
Небіжку провести в далеку путь-дорогу
(Такий із вік-віків порядок).

Та й інше там цікавило Хому:
Казала мати, що йому
Від тітки має бути спадок.
Той спадок казна-що — дійничка,
Але й дійничка не дрібничка,
Коли вона надійно в план стає
І в плані роль відіграє.

"В сусіда є теличка невеличка,
Він дасть теличку за дійничку,
Теличка буде жити,
Рочок перебіжить,
Корівка помудрує,
Бичка мені дарує,
Бичок оформиться в бика,—
Тоді, го-го, не буду драти пішака..."
Аж ось село. Ось тітчина садиба,
І... тітка по двору весела диба.
Лиха тобі мара —
Не думала вмирати стара!

* * *

Ой, не один Хома погану має звичку
Писати в плани тітчину дійничку!